

- *: Můj kamarád je od novin, otevřená hlava,
chtěl, abych nechal ptákovin a básně začal psát,
prej dívat se už nemůže, jak obchází mě sláva
ať píšu, že mi pomůže a zveřejní je rád.
1. Tak všelijaký chytrosti si přemílaje v mozku,
nad lahví inspirace, co jsem koupil u kiosku,
pak ohryzanou tužkou, nežli změnil jsem se v trosku
já namaloval hned pár duchaplnejch vět.
 2. Že nikdo není bez chyby a chybovat je lidský,
že není proč se dluhů bát, ty mají dneska všicky,
že holka nemá vypadat vyzáble, rachiticky,
nebylo celkem nic a vešlo se tam víc.
 3. Že i s diplomem na hlavu je nutný dál se učit,
že za lásku a počasí nemůže nikdo ručit,
že zbejvá makat jako ďas, když nechce nikdo pučit,
já krasopisně psal a slůvka neškrtal.
 4. Že lepší je si zpívat, nežli rvát se cestou s flámu,
a marný sliny polykat u snědenýho krámu,
že sám pak těžko vylejzá, kdo vykopal ti jámu,
a když mi došel dech, řekl jsem si: Už to nech!
 5. Když čet mý pravdy životní, pěkně to s ním seklo,
ty verše byly prvotní a proto žádnéj med,
já nenechal je v šuplíku aby se jednou řeklo:
Byl představitel básníků, co nedobyli svět.